

Я знаю, що всяке нічиє дерево
хоче чийось бути.
Оця ось тополя — моя.
є у неї ім'я, —
я сама вибирала.
Назвала її — знаєте як? —
Т е т я н к а!
Цитьте... послушайте...
Вона озивається до мене
кожним листочком.
А коли надворі предуже тихо,
так от — анішелесь —
Вона щораз промовляє:
Те-тян-ка... Те-тян-ка...
Ніби учитись говорити.
А я вчуся слухати.